

Elecciones 9-M Enquesta preelectoral d'Espanya (1)

Pàgines 2 a 14 >>>

Les inquietuds econòmiques no impedeixen al PSOE anar davant

● CiU i el PNB pràcticament conserven els diputats del 2004

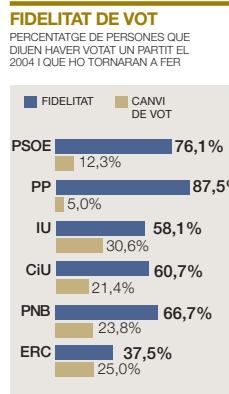
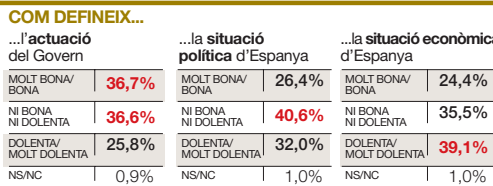
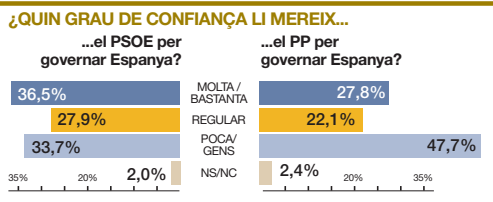
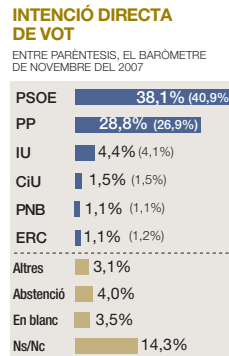
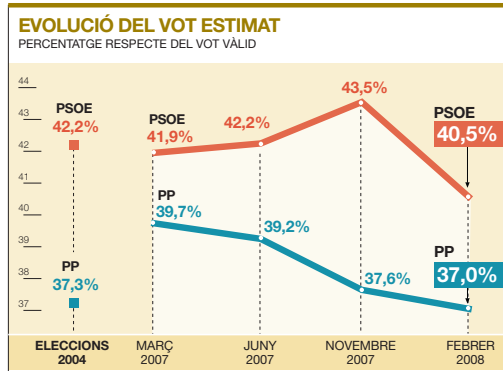
● IU es manté i Rosa Díez pot sortir elegida per la província de Madrid

EL PERIÓDICO
BARCELONA

El PSOE guanyaria les eleccions amb 3,5 punts per davant del PP si els comicis se celebrassin ara mateix. La diferència entre tots dos respecte al baròmetre publicat el novembre de l'any passat es redueix en 2,4 punts. En les eleccions del març del 2004, la diferència entre els dos partits va ser de 4,9 punts.

Paral·lelament, els socialistes es quedarien amb els mateixos diputats o en perdrien fins a cinc, mentre que els populars augmentarien entre cinc i nou representants, tot i que la majoria relativa segueix sent favorable al PSOE, segons l'enquesta electoral d'Espanya elaborada per a EL PERIÓDICO pel Gabinet d'Estudis Socials i Opinió Pública (GESOP), entre els dies 11 i 17 d'aquest mes.

L'enquesta atorga a IU+CV+EUa els mateixos escons que tenia, tot i que podria perdre un diputat o fins i tot guanyar-ne un. CiU es quedaria amb els 10 representants de l'anterior legislatura o en perdria un; ERC veuria disminuir el seu grup entre

dos i tres diputats, i el PNB es quedaria igual o perdria un escó. El partit de l'exsocialista Rosa Díez, Unió, Progrés i Democràcia, podria obtenir un escó per Madrid. L'enquesta també detecta un gran augment dels vots en blanc: el 3,5% del cens.

LA SITUACIÓ ECONÒMICA // La percepció dels enquestats pel que fa a la situació econòmica segueix empitjorant des del març del 2007. En la present enquesta, els que la consideren dolenta o molt dolenta baixen quatre dècimes respecte al novembre passat, però els que diuen que és bona o molt bona estan cinc punts per sota d'aquella data. La distància entre els que consideren que l'economia està malament o molt malament i els que la contemplen com a bona o molt bona augmenta fins a gairebé 15 punts, cinc més que fa dos mesos.

La situació política, en canvi, dona índexs més equilibrats entre els que la consideren dolenta o molt dolenta i els que la veuen bona o molt bona: la diferència entre els uns i els altres és de prop de sis punts a favor dels primers.

UNA GESTIÓ POSITIVA // En canvi, els enquestats que valoren positivament la gestió del Govern de José Luis Rodríguez Zapatero superen en 11 punts els que la qualifiquen de negativa.

Per una altra part, els que, de cara al futur, mostren molta o força confiança en el PSOE per governar Espanya en la pròxima legislatura superen en 2,8 punts els que confessen que hi tenen poca o gens confiança. L'enquesta presenta un panorama més negre per al PP: mentre que els enquestats que confien molt o força en un futur govern popular no arriben a tres de cada 10, els que mostren poca o gens confiança gairebé arriben a la meitat dels consultats, amb una diferència de 20 punts entre els uns i els altres. ■

ANÀLISI

La capacitat de mobilització és baixa

Desafecció, cansament i desorientació porten part de l'electorat a abstenir-se o votar en blanc

Avui comença la campanya electoral i el PSOE continua per davant, però el frec a frec amb el PP persisteix. L'enquesta que EL PERIÓDICO publica al diari d'avui situa els socialistes tres punts i mig per davant dels populars, una distància similar a la que s'ha anat donant al llarg dels últims dos anys, amb petits alts i baixos explicats bàsicament per la conjuntura de cada moment.

L'enquesta anuncia fortesa en les opcions, però una capacitat de mobilització relativament baixa. És a dir, una cosa és la intenció directa de vot i l'altra la seguretat expressada que aquest vot acabi a les urnes. El Partit Popular compta

amb més fidelitat, però el PSOE té més electors que manifesten la seguretat del seu vot. La qüestió és que els vots mobilitzats que tenen ambdues formacions sumen un 10% menys sobre cens del que van obtenir conjuntament fa quatre anys; al meu entendre, es tracta d'un indicador clar del que pot acabar sent una participació força inferior a la del 2004, potser la més baixa de la història de les eleccions generals des de la recuperació de la democràcia.

La relativa ambigüïtat entre els indicadors apareix com un símptoma de desafecció, cansament i fins i tot de desorientació de part de l'electorat que està orientat cap a l'abstenció o el vot en blanc. Tres tipus d'indicadors electorals amb què treballam (situació, lideratge i ideologia o partit) ens porten a aquesta reflexió o interpretació.

Pel que fa als indicadors de situació, el partit que governa afronta unes eleccions en què les opinions negatives dominen les positives a l'hora de valorar la situació política i econòmica del país. També hi ha una certa resistència a valorar favorablement la gestió de l'actual govern socialista on, tot i predominar les valoracions positives, hi ha força divisió d'opinions (fins i tot dins de l'electorat socialista n'hi ha més d'un 30% que la valoren de forma neutra).

Els indicadors relatius al lideratge són els que tenen, aparentment, menys controvèrsia. Zapatero surt amb força per davant de Rajoy en pràcticament totes les confrontacions. Ambdós tenen preferències similars dins del seu propi electorat, però Zapatero s'imposa de forma clara i rotunda també en la resta d'electorats, és a dir, aquells que

mostren intenció per votar una altra formació diferent del PP i el PSOE. En aquest sentit, Zapatero és més transversal, ja sigui perquè agrada més o bé perquè aglutina tots aquells que refusen Rajoy, el PP o l'actual estratègia d'aquest partit.

Zapatero surt amb força davant de Rajoy en pràcticament totes les confrontacions

Pel que fa als indicadors de partit es constata, com es deia anteriorment, una idea clara de les opcions preferides, però no de la intenció efectiva de transformar-les en vot. En qualsevol cas, no es donen transvasaments importants entre unes formacions i altres i, per tant, els re-

sultats finals estan subjectes, sobretot, a la capacitat de mobilització que tingui cada partit respecte del seu propi electorat. Un apunt, gairebé de curiositat, en relació amb la candidatura de Rosa Díez: obté el 0,7% en intenció directa al conjunt d'Espanya i un 2,6% a la Comunitat de Madrid (que, si es confirmés, la podria portar al 3% necessari per obtenir un escó).

Així doncs, un escenari complex i diferent de qualsevol altre en què han tingut lloc les eleccions generals. En una situació d'aquestes característiques és difícil apujar el to de la confrontació i predir exactament a qui beneficiarà aquest fet. Zapatero té a favor que no hi ha un desig de canvi, però en contra que aquest no se sustentaria en una defensa majoritària de la gestió del seu govern. En qualsevol cas el candidat socialista ha d'aprofitar la campanya que s'inicia amb debats inclosos per reforçar afinitats respecte al seu projecte i el seu lideratge si vol consolidar l'avantatge de sortida que li atorga l'estimació electoral ara per ara.